Child N (claiming through her father) & Ors v Kerajaan Malaysia

COURT OF APPEAL (PUTRAJAYA) — CIVIL APPEAL NO P-01(NCVC)(W)-153–03 OF 2020
KAMALUDIN MD SAID, MOHD SOFIAN AND AHMAD ZAIDI IBRAHIM JJCA
29 NOVEMBER 2021

Damages — Quantum — Tort — Appeal against quantum of damages — Plaintiffs sued defendant for medical negligence — Consent judgment on liability was recorded — High Court judge allowed part of plaintiffs' claim — Whether learned High Court judge's finding on multiplier for future loss was erroneous — Whether learned High Court judge erred in disallowing certain items under special damages and general damages — Whether learned High Court judge was correct in holding that claim for aggravated damages was not pleaded — Whether learned High Court judge's finding on interest was erroneous — Whether cost awarded by learned High Court judge appealable

The first plaintiff was born at the Seberang Jaya Hospital, Penang on 5 May 2015 and was diagnosed with spastic quadriplegic cerebral palsy with physical impairments of Grass Motor Function Classification System (GMFCS) Level 15 with profound global developmental because of the negligence of the defendants. The plaintiffs then filed an action premised on medical negligence against the defendants. However, the plaintiffs had withdrawn their claim against the second to fifteenth defendants when a consent judgment on liability was recorded against the first defendant, the Government of Malaysia. The High Court proceeded with the trial on quantum of damages and allowed part of the plaintiffs' claim. Aggrieved by the decision, the plaintiffs filed the present appeal. For the purpose of the present appeal, the issues were in relation to the multiplier of life expectancy, claims for aggravated damages, special damages, interest and costs.

Held, allowing the appeal in part with costs of RM10,000 subject to 4% allocator:

(1) The learned High Court judge ('the HCJ') found that the multiplier for future loss was 23. Considering the view of the plaintiffs' expert witness ('SP7') that if the plaintiff could survive till the age of 30, her life expectancy would be at 53 years and considering the guideline as enunciated in the authorities considered, the court in the present appeal found that an additional of two years of multiplier ie from 23 years to 25

A years was a fair multiplier in the circumstances of the case. This was especially so once she attained the age of 30 years the plaintiff could not be expected to come to the court to file an application to amend the life expectancy from 38 years to 53 years (see paras 24–36).

B (2) The learned HCJ had disallowed certain items under special damages. The learned HCJ had considered the evidence and gave reasons for her findings in relation to those claims. The court found nothing in the judgment to suggest that the learned HCJ had adopted a different approach regarding the standard of proof to be applied in the claim for C special damages or had come to a wholly erroneous award on those damages. There was a plethora of authorities on the need to plead special damages in the pleading and to prove them. The general principle was that the plaintiff must be prepared to prove the special damages unless it had been agreed. It was not enough for the plaintiff to write down the D particulars and leave them for the court to decide. The learned HCJ in the present case had also considered the plaintiffs' claim under the principle of strict proof. On totality, the court affirmed the findings of the learned HCJ in relation to special damages (see paras 27–44).

E (3) The learned HCJ had disallowed certain items under general damages. In disallowing the claim, the learned HCJ had considered the evidence and gave reasons for her findings in relation to those claims. There was nothing in the judgment to suggest that the learned HCJ had adopted a different approach with regard to the standard of proof to be applied in F the claim for general damages or had come to a wholly erroneous award on those damages. Therefore, the court affirmed the said decision pertaining to claim of general damages (see para 46).

(4) The learned HCJ found that the claim for aggravated damages was not G pleaded. The court in the present appeal found that there was no such terminology known as 'Ganti rugi Tambahan' in a claim for aggravated damages. The court was not persuaded with the argument of the learned counsel that the word 'Ganti rugi Tambahan' referred to 'aggravated damages'. No legal basis and authority were shown to the court that the H word 'Ganti rugi Tambahan' in the Malay language as aggravated damages in English language. Ergo, the court found that the rejection of the claim under 'Ganti rugi Tambahan' by the learned HCJ was not plainly wrong. The court therefore affirmed the decision of the learned HCJ on this claim (see paras 47–49).

I (5) On the issue of interest, the court ordered that interest at 4%pa was allowed from date of filing to the date of judgment and thereafter interest at the rate of 5% till full realisation. Cost of RM80,000 as awarded by the learned HCJ was based on her discretion and hence it was not appealable (see paras 50–51).

[Bahasa Malaysia summary

Plaintif pertama dilahirkan di Hospital Seberang Jaya, Pulau Pinang pada 5 Mei 2015 dan disahkan menghidap 'spastic quadriplegic cerebral palsy' dengan kecacatan fizikal 'Grass Motor Function Classification System' (GMFCS) Tahap 15 dengan 'profound global development' disebabkan oleh kecuaian defendan-defendan. Plaintif kemudian memfailkan tindakan berdasarkan kecuaian perubatan terhadap defendan-defendan. Bagaimanapun, plaintif telah menarik balik tuntutan mereka terhadap defendan kedua hingga kelima belas apabila penghakiman persetujuan atas liabiliti direkodkan terhadap defendan pertama, Kerajaan Malaysia. Mahkamah Tinggi meneruskan perbicaraan mengenai kuantum ganti rugi dan membenarkan sebahagian daripada tuntutan plaintif. Terkilan dengan keputusan tersebut, plaintif memfailkan rayuan semasa. Bagi tujuan rayuan ini, isu-isu adalah berkaitan dengan pengganda jangka hayat, tuntutan untuk ganti rugi teruk, ganti rugi khas, faedah dan kos.

Diputuskan, membenarkan sebahagian rayuan dengan kos RM10,000 tertakluk kepada 4% alokator:

(1) Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana ('HMT') mendapati bahawa pengganda bagi kerugian masa hadapan ialah 23. Mengambil kira pandangan saksi pakar plaintif ('SP7') bahawa jika plaintif boleh bertahan sehingga umur 30 tahun, jangka hayatnya ialah 53 tahun dan mengambil kira garis panduan seperti yang dinyatakan dalam autoriti-autoriti yang dipertimbangkan, mahkamah dalam rayuan ini mendapati bahawa tambahan dua tahun pengganda iaitu daripada 23 tahun kepada 25 tahun adalah pengganda yang adil dalam keadaan kes ini. Ini kerana, apabila dia mencapai umur 30 tahun, plaintif tidak boleh diharap untuk datang ke mahkamah untuk memfailkan permohonan untuk meminda jangka hayat daripada 38 tahun kepada 53 tahun (lihat perenggan 24–26).

(2) Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana telah menolak item tertentu di bawah ganti rugi khas. Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana telah mempertimbangkan keterangan dan memberikan alasan untuk dapatan-dapatannya berhubung dengan tuntutan tersebut. Mahkamah tidak menemui apa-apa dalam penghakiman yang mencadangkan bahawa HMT yang bijaksana telah menggunakan pendekatan yang berbeza mengenai standard pembuktian yang digunakan dalam tuntutan ganti rugi khas atau telah membuat award yang salah sepenuhnya ke atas ganti rugi tersebut. Terdapat sejumlah besar autoriti mengenai keperluan untuk memplid ganti rugi khas dalam pliding dan membuktikannya. Prinsip amnya ialah plaintif mesti bersedia untuk membuktikan ganti rugi khas melainkan ia telah dipersetujui. Adalah tidak mencukupi untuk plaintif menulis butiran dan menyerahkannya kepada mahkamah untuk

membuat keputusan. Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana dalam kes ini juga telah mempertimbangkan tuntutan plaintif di bawah prinsip pembuktian yang ketat. Secara keseluruhannya, mahkamah mengesahkan dapatan-dapatan HMT yang bijaksana berhubung dengan ganti rugi khas (lihat perenggan 27–44).

(3) Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana telah menolak item tertentu di bawah ganti rugi am. Dalam tidak membenarkan tuntutan tersebut, HMT yang bijaksana telah mempertimbangkan keterangan dan memberikan alasan untuk dapatan-dapatannya berhubung dengan tuntutan tersebut. Tiada apa-apa dalam penghakiman yang mencadangkan bahawa HMT yang bijaksana telah menggunakan pendekatan yang berbeza berkenaan dengan standard pembuktian yang digunakan dalam tuntutan ganti rugi am atau telah membuat award yang salah sepenuhnya ke atas ganti rugi tersebut. Oleh itu, mahkamah mengesahkan keputusan tersebut berkaitan dengan tuntutan ganti rugi am (lihat perenggan 46).

(4) Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana mendapati bahawa tuntutan untuk ganti rugi teruk tidak diplidkan. Mahkamah dalam rayuan ini mendapati tiada istilah yang dikenali sebagai 'Ganti rugi Tambahan' dalam tuntutan ganti rugi teruk. Mahkamah tidak yakin dengan hujah peguam yang terpelajar bahawa perkataan 'Ganti rugi Tambahan' merujuk kepada 'ganti rugi teruk'. Tiada asas undang-undang dan autoriti ditunjukkan kepada mahkamah bahawa perkataan 'Ganti rugi Tambahan' dalam bahasa Melayu adalah 'aggravated damages' dalam bahasa Inggeris. Oleh itu, mahkamah mendapati bahawa penolakan tuntutan di bawah 'Ganti rugi Tambahan' oleh HMT yang bijaksana adalah tidak salah. Oleh itu mahkamah mengesahkan keputusan HMT yang bijaksana mengenai tuntutan ini (lihat perenggan 47–49).

(5) Mengenai isu faedah, mahkamah memerintahkan bahawa faedah pada kadar 4% setahun dibenarkan dari tarikh pemfailan hingga tarikh penghakiman dan selepas itu faedah pada kadar 5% sehingga realisasi penuh. Kos RM80,000 seperti yang diperintahkan oleh HMT yang bijaksana adalah berdasarkan budi bicaranya dan oleh itu ia tidak boleh dirayu (lihat perenggan 50–51).]

Cases referred to

Inas Faiqah bt Mohd Helmi (an infant suing through her father and next friend, Mohd Helmi bin Abdul Aziz) v Kerajaan Malaysia & Ors [2016] 2 MLJ 1; [2016] 2 CLJ 885, FC (refd)

Khoo See Moi v Tay Teik Chang [1970] 2 MLJ 249 (refd)

Nurul Husna Muhammad Hafiz & Anor v Kerajaan Malaysia & Ors [2014] MLJU 1922; [2015] 1 CLJ 825, HC (refd)

Rohgetana a/p Mayathevan (an infant suing through his father and litigation

representative, Mayathevan a/l Mayandi) v Dr Navin Kumar & Ors and other appeals [2017] 4 MLJ 102; [2017] 3 CLJ 511, CA (refd)
Sum Kum v Devaki Nair & Anor [1964] 1 MLJ 74, FC (refd)

Legislation referred to

Civil Law Acts 1956 s 11
Rules of Courts 2012 O 42 r 12

Appeal from: Civil Suit No PA-21NCVC-6–04 of 2018 (High Court, Pulau Pinang)

PA Sharon (Palani Ammal & Co) for the plaintiff.
Masriwani (Deputy Public Prosecutor, Attorney General's Chambers) for the defendant.

Mohd Sofian JCA:

INTRODUCTION

[1] This is the appellants' appeal against the decision of the High Court after a full trial on quantum and cost whereby the High Court had made the following order to the appellants:

(a) Prayer (i) ganti rugi am diluluskan sebanyak RM1,253,208.00;

(b) Prayer (ii) diluluskan atas kadar 5% setahun mulai dari hari ini (14 Februari 2020) sehingga penyelesaian penuh;

(c) Prayer (iii) ganti rugi khas diluluskan sebanyak RM16,243.00;

(d) Prayer (iv) diluluskan atas kadar 4% setahun mulai dari hari ini (14 Februari 2020) sehingga penyelesaian penuh;

(e) Prayer (v), (vi), (vii) tidak diluluskan; dan

(f) Kos tindakan ini diluluskan sebanyak RM80,000.00.

[2] For ease of reference, parties will be referred to as they were in the proceedings before the High Court namely the appellants as plaintiffs and the respondents as defendants.

[3] Having considered the appeal records and the submissions of the parties, it is our unanimous decision that the appeal is allowed in part with cost subject to allocator. We now give our reasons for the same.

A BACKGROUND FACTS

[4] The plaintiffs' claim against the defendants jointly and severally for medical negligence. The first plaintiff ('Child N') was born at the Seberang Jaya Hospital, Penang on 5 May 2015 and was diagnosed with spastic quadriplegic cerebral palsy with physical impairments of Grass Motor Function Classification System (GMFCS) Level 15 with profound global developmental as a result of the negligence of the defendants.

[5] A consent judgment was recorded on liability on 31 May 2019 against the first defendant. Consequently, the plaintiffs have withdrawn their claim against the second to fifteenth defendants.

[6] The High Court proceeded with the trial on quantum of damages whereby the plaintiffs in their statement of claims at para 55 claimed the followings against the defendants:

> 55. Oleh itu, Plaintif-Plaintif menuntut terhadap Defendan-Defendan dan setiap daripada mereka untuk:
>
> (i) Ganti rugi Am dan perbelanjaan keperluan-keperluan masa hadapan untuk Plaintif-Plaintif;
>
> (ii) faedah-faedah ke atasnya yang dikira pada kadar 8% setahun daripada tarikh penyampaian proses sehingga tarikh penghakiman;
>
> (iii) Ganti rugi Khas dalam RM 136,262.91;
>
> (iv) faedah ke atasnya yang dikira pada kadar 4% setahun dari 05.05.2015 sehingga tarikh penghakiman;
>
> (v) Ganti rugi Tambahan dalam RM1,000,000.00;
>
> (vi) Ganti rugi Teladan dalam RM1,000,000.00;
>
> (vii) faedah ke atas jumlah penghakiman pada kadar statutori yang diterima pakai daripada tarikh penghakiman sehingga tarikh pembayaran; dan
>
> (viii) relif lanjut yang dianggap sesuai.

[7] The plaintiffs' claim are based on the following:

(a) life expectancy — plaintiff's expert submitted Child N's life expectancy of 53 years while defendant's expert submitted the 38 years. Considering the 15-years difference between the two views of the experts, plaintiffs' counsel submitted that it is certainly reasonable if the court accept 45 years as a life expectancy ie 'median difference between the two experts'. Furthermore, in cases of cerebral palsy in Malaysia, mostly children were found to have a life expectancy within that age;

(b) general damages — courts in many decided cases has taken into account

the degree of injury and diagnosis the condition of the patient as well as the burden on the family in taking care of them. defendant's expert had admitted that at the time of Child N's birth, she has suffered such injuries and he also admitted Child N's current condition is very bad. Therefore, the plaintiffs submitted that Child N will suffer and experience great state of 'pain and suffering and loss of amenity'. That is the reason why the plaintiffs claim for the general damages at the amount of RM400,000;

(c) special damages — the plaintiffs had submitted in detail the amount that had to be spent to this day for Child N's care since born until now as in annexure P1A which was marked together with the third plaintiff's witness statement;

(d) future damages — the plaintiffs had filed all claims in their bundle of pleading at pp 15–16. Plaintiff's expert also submitted his recommendation that Child N needs a long- term care with two full time carers. The plaintiff proposed the sum of RM2,000 for the two full time carers. The plaintiffs also prayed for other costs as follows:

(i) costs of equipment and appliances;

(ii) costs of renovation of a residential house to meet the needs of Child N;

(iii) costs of vehicle and its modifications in accordance with Child N's condition;

(iv) costs for speech therapy;

(v) costs for physiotherapy;

(vi) cost of botox injections. According to defendant's expert, Child N might need the treatment so that the ankle becomes neutral and she can easily wear the brace;

(vii) cost for holiday with at least one carer once a year;

(viii) lost of salary and expenses for second and third plaintiffs;

(ix) cost for special education;

(x) cost for special education material and assistive devices;

(xi) cost for swimming, diving and horse-riding classes; and

(xii) cost for complimentary treatment (Ayurvedic, Hydrotherapy, HBOT, Stem Cell and Acupuncture);

(e) aggravated damages — according to the plaintiffs, the court have to consider the plaintiffs suffering in dealing with Child N's health problems and at the same time brought legal action against the defendant;

(f) interests — the plaintiffs prayed for the interests of general and special damages and also over the judgment sum; and

(g) cost — the plaintiffs prayed for cost consisting of getting up fees for liability and quantum proceedings together with out of pocket expenses.

DECISION OF THE HIGH COURT

[8] On 14 February 2020, at the conclusion of the trial, the learned High Court judge ('the learned HCJ') had allowed part of the plaintiffs' claim as follows:

(a) Prayer (i) ganti rugi am diluluskan sebanyak RM1,253,208.00;

(b) Prayer (ii) diluluskan atas kadar 5% setahun mulai dari hari ini (14 Februari 2020) sehingga penyelesaian penuh;

(c) Prayer (iii) ganti rugi khas diluluskan sebanyak RM16,243.00;

(d) Prayer (iv) diluluskan atas kadar 4% setahun mulai dari hari ini (14 Februari 2020) sehingga penyelesaian penuh;

(e) Prayer (v), (vi), (vii) tidak diluluskan; dan

(f) Kos tindakan ini diluluskan sebanyak RM80,000.00.

[9] The learned HCJ concluded, inter alia, in her grounds of judgment as follows:

6. Adalah undang-undang yang termaktub bahawa beban pembuktikan terletak ke atas Plaintif-Plaintif untuk membuktikan tuntutannya.

7. Di dalam menaksir ganti rugi, saya bersetuju dengan hujahan pihak Defendan atas prinsip-prinsip yang perlu diikuti di dalam menaksirkan ganti rugi. Prinsip-prinsip tersebut adalah:

(i) tujuan ganti rugi diberikan adalah untuk meletakkan kembali mangsa dalam kedudukan asal sebelum beliau alami kemalangan;

(ii) ganti rugi adalah tidak bertujuan untuk memperkayakan Plaintif dan ganti rugi mestilah munasabah, adil, mencukupi dan tidak melebihi (excessive) — rujuk kes *Yang Salbiah*;

(iii) awad yang diberikan bukan untuk menghukum Defendan;

(iv) Plaintif mempunyai tugas untuk mengurangkan kerugian yang dialami;

(v) Tuntutan untuk ganti rugi khas hendaklah diplidkan secara spesifik dan dibuktikan secara ketat (strictly proved);

(vi) Di dalam menaksir ganti rugi, Mahkamah tidak boleh terpengaruh dengan simpati dan awad hendaklah adil berdasarkan kepada keterangan yang kukuh (cogent).

8. Di dalam memutuskan mengenai taksiran ganti rugi ini, saya telah meneliti dan mempertimbangkan semua keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh kedua-dua pihak ke Mahkamah, berserta dengan hujahan-hujahan bertulis yang dikemukakan oleh kedua-dua pihak.

12. Dari kedua-dua keterangan doktor pakar Plaintif-Plaintif dan Defendan, mereka berpendapat bahawa Plaintif Pertama ini tidak berkeupayaan untuk meningkatkan kemahiran fungsi motornya.

13. Kedua-dua saksi pakar Plaintif-Plaintif dan Defendan dan juga menyetujui yang Plaintif Pertama tidak mengambil apa-apa ubat pada masa ini.

[10] For convenience, we reproduce in full the awards made by the learned HCJ at the end of the trial on the claims made. However, for the purpose of the appeal, we shall confine and deliberate on the items claimed by the plaintiff with regard to the multiplier for life expectancy, claims for aggravated damages, special damages, interest and costs.

The Plaintiff's Claims	Decision of the learned HCJ	Reasons
Ganti rugi Khas 14. Adalah undang-undang yang termaktub bahawa ganti rugi khas hendaklah diplidkan secara spesifik dan dibuktikan secara ketat. 15. Mahkamah akan mempertimbangkan satu persatu tentang butir-butir ganti rugi khas yang dituntut oleh Plaintif-Plaintif seperti yang diplidkan dan dinyatakan pada perengga 4 (i) hingga (xxii).		
(i) Perbelanjaan pengangkutan untuk rawatan susulan di hospital	Ditolak	16. Bagi perkara ini, Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM15,000.00. 18. Daripada keterangan yang dikemukakan, saya dapati bahawa Plaintif-Plaintif gagal membuktikan secara tepat resit-resit untuk kos pengangkutan untuk rawatan susulan Plaintif Pertama ke hospital sebanyak RM15,000.00. 19. Daripada keterangan yang dikemukakan, saya dapati Plaintif-Plaintif tidak membuktikan yang Plaintif Pertama telah pada tarikh-tarikh tertentu telah mendapat rawatan susulan daripada mana-mana hospital. 22. Dengan alasan di atas, saya dapati tuntutan Plaintif-Plaintif di perkara (i) untuk ganti rugi khas ini tidak dibuktikan dan dengan itu, ditolak oleh Mahkamah.

(ii) Kos rawatan, fisioterapi dan perubatan sebanyak RM5,000.00	Dibenarkan sebanyak RM5,000.00	23. Bagi tuntutan ini, saya dapati telah dibuktikan oleh Plaintif melalui keterangan SP1 melalui P1A bagi perkara mengenai rawatan, fisioterapi dan perubatan. Keterangan ini tidak dapat disangkal oleh pihak Defendan. Melalui resit-resit telah dibuktikan sebanyak RM11,190.55. 24. Walau bagaimanapun, tuntutan Plaintif-Plaintif untuk kos rawatan, fisioterapi dan perubatan adalah sebanyak RM5, 000.00. Dengan itu, untuk tuntutan (ii) ini Mahkamah luluskan sebanyak RM5, 000.00.
(iii) Kos occupational therapy sebanyak RM5,000.00 (iv) Kos speech therapy, Plaintif menuntut sebanyak RM5,000.00.	Dibenarkan sebanyak RM20.00	25. Bagi kedua-dua perkara ini, Plaintif-Plaintif ada kemukakan sebut harga (Ikatan E muka surat 733, 748 dan 1036) untuk occupational dan speech therapy. Mengikut Plaintif-Plaintif, beliau cuma sekali sahaja membawa Plaintif Pertama untuk occupational therapy dan beliau perlu membayar sebanyak RM20.00. lni dibuktikan melalui resit dalam Ikatan E muka surat 796. Lain-lain dokumen untuk pembuktian bagi tuntutan (iii) dan (iv) ini hanyalah dikemukakan sebut harga sahaja dimana saya dapati Plaintif-Plaintif tidak membayar apa-apa kos dan tidak alami kerugian untuk perkara (iii) dan (iv) ini kecuali bayaran melalui Ikatan E muka surat 76 sebanyak RM20.00. 26. Maka dengan itu, untuk tuntuan bagi perkara (iii) dan (iv) diluluskan sebanyak RM20.00.

(v) Kos gaji pembantu rumah/pengasuh /penjaga dimana Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM10,000.00	Ditolak	32. Walau bagaimanapun, tidak ada keterangan dari masa bila hingga ke bilakah SP4 telah menjaga Plaintif Pertama. Tuntutan Plaintif-Plaintif adalah untuk sebanyak RM10,000.00. Mahkamah tidak boleh membuat spekulasi tentang jumlah yang boleh diawadkan. Plaintif-Plaintif perlu membuktikannya dengan keterangan-keterangan yang kukuh. Plaintif-Plaintif perlu membuktikannya secara ketat (strictly proved) untuk ganti rugi khas ini. Mahkamah dapati Plaintif-Plaintif gagal membuktikannya. 33. Lagipun, saya bersetuju dengan hujahan daripada peguam Defendan bahawa SP1 dan SP2 (bapa Plaintif Pertama) adalah ibu bapa yang bekerja dan sekiranya pun jika Plaintif Pertama sebagai kanak-kanak yang normal ianya perlu diletakkan Plaintif Pertama dalam penjagaan pihak ketiga kerana mereka merupakan ibu bapa yang bekerja. Plaintif Pertama baru berusia empat tahun dalam keadaan beliau ketika ini yang perlu berada dalam jagaan pihak ketiga. 35. Jadi, dengan alasan-alasan yang dinyatakan dan berotoritikan kes di atas, tuntutan Plaintif-Plaintif untuk perkara (v) ditolak oleh Mahkamah.

A B C D E F G H I

(vi) Kos alat-alat bantuan sokongan. Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM5,000.00 (vii) Kos untuk katil yang sesuai. Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM2,500.00.	Ditolak	38. Saya dapati resit-resit di atas yang dikemukakan termasuk kepelbagaian barangan termasuk juga makanan, susu yang bukan merupakan alat-alat sokongan kepada Plaintif Pertama. Pihak Plaintif hanya kemukakan resit yang penuh dengan kepelbagaian pembelian dan Plaintif-Plaintif tidak membuktikan kepada Mahkamah melalui resit-resit yang dikemukakan itu yang mana satu keperluan untuk Plaintif Pertama. Perkara dinyatakan bahawa ini merupakan tuntutan untuk ganti rugi khas yang perlu dibuktikan dengan ketat (strictly proved). Adalah tidak wajar bagi Plaintif hanya memplidkan jumlah yang hendak dituntut dan serahkan kepada Mahkamah untuk membuat keputusan. 39. Plaintif-Plaintif tidak boleh kemukakan resit-resit sahaja dengan tidak membuktikan kepada Mahkamah yang resit-resit berkenaan adalah untuk pembelian barang-barang yang berkenaan. 40. Plaintif tidak boleh kemukakan resit-resit yang begitu banyak dan membiarkan pada Mahkamah untuk memilih yang mana satu yang dituntut oleh Plaintif. Ini bukan caranya. Plaintif mesti secara ketat membuktikan tuntutan ganti rugi khas beliau. Dalam keadaan ini, Plaintif tidak membuktikan tuntutannya bagi perkara (vi) ini, dengan itu ditolak oleh Mahkamah.
(vii) Kos untuk katil yang sesuai. Plaintif menuntut sebanyak RM2,500.00	Ditolak	41. Plaintif menuntut untuk kos katil yang sesuai. Di dalam P1A, Plaintif merujuk kepada Ikatan Dokumen Bersama muka surat 544 dan 778 sebagai bukti pembeliannya.

		42. Walau bagaimanapun, kedua-dua resit tersebut bukan untuk pembelian katil seperti yang diplidkan tetapi untuk pembelian buaian. Maka dengan itu, tuntutan untuk kos katil yang sesuai ini tidak dibuktikan dan dengan itu tuntutan untuk perkara (vii) ini ditolak oleh Mahkamah.
(viii) Kos pengubahsuaian rumah. Plaintif menuntut sebanyak RM5,000.00	Ditolak	43. Peguam bagi Plaintif-Plaintif tidak menghujah bagi tuntutan ini. Dengan itu, saya berpendapat pihak Plaintif-Plaintif tidak meneruskan dengan tuntutan ini. Dengan itu, tuntutan bagi perkara (viii) ini ditolak oleh Mahkamah.
(ix) Kos untuk pengubahsuaian kenderaan. Plaintif menuntut sebanyak RM3,000.00.	Ditolak	44. Bagi tuntutan ini juga, saya dapati tidak ada penghujahan daripada peguam pihak Plaintif. Jadi, saya berpendapat yang pihak Plaintif tidak meneruskan dengan tuntutan di perenggan (ix) ini. Dengan itu, tuntutan Plaintif-Plaintif bagi perkara (ix) ini ditolak oleh Mahkamah.
(x) Kos untuk rawatan surgical dan otopedik KPJ. Plaintif menuntut sebanyak RM6,310.00	Dibenarkan sebanyak RM6, 234.10.	45. Bagi tuntutan di perkara (x), (xi) dan (xii), saya dapati pihak Defendan tidak kemukakan apa-apa hujahan untuk membantah bagi tuntutan ini. Lagipun, saya dapati pihak Plaintif telah membuktikannya melalui resit-resit. 47. Dengan itu, tuntutan untuk perkara (x) diluluskan untuk jumlah RM6,234.10.
(xi) Kos untuk rawatan di Bagan Specialist Centre Sdn. Bhd. Plaintif menuntut sebanyak RM3,234.31	Dibenarkan sebanyak RM3,234.31	48. Bagi tuntutan dalam perkara (xi) telah dibuktikan oleh Plaintif melalui resit-resit dalam Ikatan Dokumen Bersama pada muka surat 689– 690, 854, 1001–1002 yang semuanya berjumlah RM5,675.64. Walau bagaimanapun, Plaintif-Plaintif menuntut hanya untuk jumlah RM3,234.31 sahaja. Mahkamah dapati Plaintif dapat membuktikan bagi tuntutannya dalam perkara (xi), dengan itu tuntutan Plaintif Plaintif hanya diluluskan sebanyak RM3,234.31 sahaja.

(xii) Kos rawatan di Bone Joint & Pain. Plaintif menuntut sebanyak RM68.60	Dibenarkan sebanyak RM68.60	49. Bagi tuntutan dalam perkara (xii), pihak Plaintif-Plaintif telah membuktikannya melalui resit dalam Ikatan Dokumen Bersama pada muka surat 521 untuk jumlah sebanyak RM68.60. Dengan itu, tuntutan Plaintif-Plaintif untuk perkara (xii) ini diluluskan untuk jumlah RM68.60.
(xiii) Kos untuk pendidikan khas. Plaintif-Plaintif menuntut untuk jumlah sebanyak RM5,000.00 (xiv) Kos untuk kerusi roda. Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM2,000.00 (xv) Suntikan botox. Plaintif-Plaintif menuntut sebanyak RM500.00	Ditolak	50. Bagi ketiga-tiga tuntutan ini di perkara (xii), (xiv) dan (xv), saya dapati peguam pihak Plaintif-Plaintif tidak menghujah mengenainya dan juga saya dapati tuntutan ini tidak dibuktikan oleh Plaintif. Dengan itu, tuntutan bagi perkara (xiii), (xiv) dan (xv) ditolak oleh Mahkamah.
(xvi) Kos pelancongan dalam negeri. Plaintif menuntut sebanyak RM5,000.00	Dibenarkan sebanyak RM1,637.02	51. Pihak Defendan tidak membantah tentang tuntutan ini. Pihak Plaintif melalui resit-resit yang dikemukakan telah membuktikan akan kes-kes yang ditanggung untuk pelancongan untuk Plaintif Pertama melalui Ikatan Dokumen Bersama pada muka surat 545, 703, 759, 818, 852, 973 dan 974 untuk jumlah sebanyak RM1,637.02. Jadi, Mahkamah luluskan tuntutan untuk perkara (xvi) sebanyak RM1,637.02.

(xvii) Kehilangan pendapatan Plaintif Ketiga selama tiga tahun. Jumlah yang dituntut ialah RM48,000.00	Ditolak	52. Pihak Plaintif menuntut untuk kehilangan pendapatan Plaintif Ketiga ini untuk tempoh tiga tahun dengan kehilangan sebanyak RM1,000.00 sebulan. Mahkamah dapati pihak Plaintif gagal buktikan bagaimana beliau perolehi kehilangan RM1,000.00 sebulan itu untuk selama tiga tahun. Jadi, Plaintif-Plaintif tidak berhak kepada perkara (xvii) ini kerana Plaintif gagal membuktikannya. Dengan itu, tuntutan Plaintif untuk perkara (xvii) ditolak oleh Mahkamah.
(xviii) Kos mendapatkan repot perubatan. Plaintif menuntut sebanyak RM1,000.00	Dibenarkan sebanyak RM40.00	53. Bagi laporan perubatan ini, Plaintif dapat membuktikan melalui resit dalam Ikatan Dokumen Bersama pada muka surat 631 untuk jumlah RM40.00. Jadi, Mahkamah luluskan untuk perkara (xviii) sebanyak RM40.00.
(xix) Kos untuk kelas komputer. Plaintif menuntut sebanyak RM1,500.00 (xxi) Kos kelas menunggang kuda sebanyak RM500.00	Ditolak	54. Di dalam hujahan Plaintif, peguam Plaintif tidak menghujahkan mengenai dengan perkara (xix) dan (xxi). Saya berpendapat pihak Plaintif tidak ingin meneruskan dengan tuntutan ini. Lagipun, Plaintif gagal membuktikan bagi perkara (xix) dan (xxi) ini. Tidak ada keterangan untuk pembuktian bagi tuntutan ini. Dengan itu, tuntutan bagi perkara (xix) dan (xxi) ditolak oleh Mahkamah.
(xx) Kos alatan untuk menyelam. Plaintif menuntut sebanyak RM150.00	Ditolak	56. Plaintif menuntut untuk kos alatan untuk menyelam. Mahkamah dapati tiada nota keterangan pun mengenai pembelian alatan-alatan untuk berenang. Testimoni daripada SP1 adalah untuk yuran bagi kelas berenang dan bukannya untuk kos alat-alat untuk menyelam. lni adalah dua yang berlainan. Dengan itu, tuntutan Plaintif bagi perkara (xx) ini tidak dibuktikan dan tidak diluluskan, dengan itu ditolak oleh Mahkamah.

(xxii) Kos makanan tambahan Plaintif menuntut sebanyak RM2,500.00	Ditolak	57. Saya dapati tidak ada apa-apa pendapat dari doktor perubatan yang semua makanan yang diberikan kepada Plaintif Pertama ini merupakan makanan tambahan. Makanan yang diberikan kepada Plaintif Pertama adalah bubur nasi, susu, nestum, cereal dan biskut/roti yang mana dari segi pemakanan kanak-kanak Malaysia merupakan, antara, makanan asas untuk kanak-kanak dan bukan merupakan makanan tambahan yang mana perlu disediakan oleh SP1 dan SP2 sebagai ibu bapa Plaintif Pertama. Dengan itu, saya menolak tuntutan Plaintif untuk kos makanan tambahan yang dituntut sebanyak RM2,500.00.
(xxiii) Kos pampers. Plaintif menuntut sebanyak RM5,000.00 untuk kos pampers.		60. Mahkamah telah meneliti keterangan-keterangan daripada saksisaksi Plaintif. Mahkamah dapati tidak ada keterangan yang Plaintif Pertama memerlukan diapers. Pihak Plaintif gagal membuktikan yang Plaintif Pertama menggunakan diapers untuk diri beliau yang dituntut sebagai ganti rugi khas disini. 61. Mahkamah tidak boleh membuat andaian dan anggapan di dalam memberi sesuatu awad. Ganti rugi khas ini perlu dibuktikan secara ketat. Walaupun terdapat keterangan tentang harga-harga diapers tetapi pihak Plaintif gagal membuktikan yang diapers ini merupakan satu keperluan untuk Plaintif Pertama. Tidak ada keterangan mengenai ini. Dengan itu, tuntutan Plaintif bagi perkara (xxiii) ditolak oleh Mahkamah.
Ganti rugi Am 63. Adalah amalan yang mantap tentang apakah ganti rugi yang boleh dituntut dalam kecederaan peribadi yang juga terpakai kepada kerugian yang dialami dalam kecuaian tuntutan perubatan dinyatakan dalam Buckley Law of Neglience and Nuisance, 5th Edition pada muka surat 523. 64. Sebelum Mahkamah menentukan tuntutan untuk ganti rugi di masa hadapan, adalah penting untuk menentukan dahulu pengganda untuk pengiraaan (multiplier for calculating) ganti rugi. Penggandaan (multiplier) ini ditentukan berdasarkan kepada jangka hayat Plaintif Pertama.		

79. Dengan itu, pengganda untuk mengira ganti rugi am adalah seperti berikut: 38 tahun (Jangka hayat) - 4 tahun (umur Plaintif Pertama sekarang) = 34 tahun Ditolak 1/3 kontigensi: 34/3 = 11.3 tahun Jadi 34 tahun - 11 tahun = 23 tahun 80. Jadi pengganda (multiplier) untuk kehilangan masa hadapan bagi Plaintif Pertama disini adalah 23 tahun.		
(i) Kos rawatan dan perubatan	Ditolak	86. Adalah tidak dipertikaikan oleh kedua-dua pihak yang Plaintif Pertama perlu menjalani terapi seperti yang disyorkan oleh doctor pakar Plaintif Pertama ini. Saya dapati terapi ini hanya akan dijalankan sebanyak 2–3 kali sebulan dan konsultansinya perlu dibuat secara temujanji dan saya berpendapat tidak ada masalahnya untuk Plaintif Kedua dan Plaintif Ketiga membawa Plaintif Pertama untuk jalani terapi ini di hospitan kerajaan yang juga membekalkan perkhidmatan ini. Dengan itu, tuntutan Plaintif dalam perkara (i) disini ditolak oleh Mahkamah.
(ii) Kos gaji pembantu rumah/pengasuh	Dibenarkan sebanyak RM276,000.00 (RM1,000.00 sebulan x 12 bulan x 23)	87. Adalah tidak dinafikan oleh kedua-dua pihak bahawa dengan kecacatan yang dialami oleh Plaintif Pertama, beliau memerlukan penjaga untuk menjaga beliau seharian. 101. Dari hujah-hujah yang dikemukakan, saya dapati bahawa seorang penjaga adalah memadai untuk menjaga Plaintif Pertama. Penjaga ini hanyalah diperlukan untuk menjaga Plaintif Pertama sahaja dan tidak untuk menjaga Plaintif Pertama dan kerja-kerja rumah untuk Plaintif Kedua dan Ketiga. 103. Selanjutnya, daripada hujahan kedua-dua pihak, saya dapati kedua-dua pihak menghujahkan amaun sebanyak RM1,000.00 sebulan sahaja kos untuk penjagaan Plaintif Pertama adalah munasabah. Dengan itu, Mahkamah ini awadkan kos penjagaan untuk Plaintif Pertama sebanyak RM1,000.00 sebulan.

<table>
<tr><td>(iii) Kos alatan bantuan sokongan dan gantian setiap tiga tahun</td><td>Dibenarkan</td><td>Mahkamah meluluskan seperti yang berikut:<table><tr><td>Item</td><td>Amaun (RM)</td></tr><tr><td>Positing device</td><td>7,600.00</td></tr><tr><td>Standing Frame System</td><td>22,800.00</td></tr><tr><td>Wheelchair inserts</td><td>19,000.00</td></tr><tr><td>Bilateral ankle foot orthosis</td><td>34,200.00</td></tr><tr><td>Katil</td><td>15,450.00</td></tr></table></td></tr>
<tr><td>(v) Kos pengubahsuaian rumah kediaman yang sesuai dengan keadaan Plaintif Pertama termasuk teknologi untuk memudahkan keadaan Plaintif Pertama</td><td>Dibenarkan sebanyak RM50,000.00</td><td>116. Adalah tidak dipertikaikan bahawa Plaintif Pertama memerlukan satu rumah yang bersesuaian untuk tinggal bagi kecacatan yang beliau alami. Apa yang dipertikaikan adalah tentang kos untuk pengubahsuaian rumah tersebut.

121. Bagi tuntutan ini, saya dapati tidak ada pertikaian daripada kedua-dua pihak yang rumah mana Plaintif Pertama akan tinggal perlu dibuat pengubahsuaian sesuai dengan kecacatan yang dialami oleh Plaintif Pertama.

124. Dengan tiadanya apa-apa bukti sokongan tentang berapa kos yang diperlukan untuk renovasi rumah berkenaan dan Mahkamah tidak boleh membuat apa-apa spekulasi tentang kos yang akan dikenakan untuk membuat renovasi, maka Mahkamah ini bersetuju dengan persetujuan Defendan untuk mengawadkan sejumlah RM50,000.00 untuk pengubahsuaian rumah.</td></tr>
<tr><td>(vi) Kos kenderaan dan pengubahsuaian - kenderaan yang sesuai dengan keadaan Plaintif Pertama</td><td>Dibenarkan sebanyak RM100,000.00</td><td>132. Saya dapati bahawa kenderaan yang dicadangkan oleh Plaintif-Plaintif itu adalah kenderaan mewah dan jumlah yang dituntut untuk membeli kenderaan tersebut adalah terlalu tinggi dan tidak munasabah.</td></tr>
</table>

		133. Saya dapati terdapat kenderaan lain yang sedia diketahui di dalam pasaran di Malaysia yang mempunyai persamaan dalam penggunaannya dan fungsi-fungsinya dengan kenderaan yang dicadangkan oleh pakar Plaintif dan Defendan. 134. Saya berpendapat awad sebanyak RM100,000.00 adalah bersesuaian di dalam keadaan kes ini. Walaupun tiada apa-apa sebut harga dikemukakan ke Mahkamah untuk kenderaan MPV yang harganya dalam lingkungan RM100,000.00, saya dapati adalah diketahui umum dan dapat diterima akan harga-harga di pasaran di Malaysia mengenai harga kenderaan di Malaysia. Mahkamah berpendapat kenderaan jenis MPV antara yang bersesuaian adalah Grand Livina dan Toyota Avanza.
(vii) Kos untuk speech therapy (viii) Kos untuk fisioterapi	Ditolak	136. Kedua-dua pakar Plaintif dan Defendan bersetuju yang Plaintif Pertama perlu melalui fisioterapi, occupational therapy dan terapi pertuturan (speech therapy). 149. Pihak Plaintif menuntut sebanyak RM446 400.00 untuk kos-kos terapi di hospital swasta. Plaintif gagal menjustifikasikan kenapa Plaintif memilih untuk membuat terapi di hospital swasta. Seterusnya Plaintif gagal untuk menunjukkan yang jumlah tuntutan yan beliau tuntut itu adalah munasabah. Mahkamah berpendapat Plaintif Pertama boleh mendapatkan speech therapy dan fisioterapi secara percuma di hospital kerajaan. 150. Dengan alasan-alasan di atas, tuntutan Plaintif untuk perkara (vii) dan (viii) ditolak oleh Mahkamah.
(ix) Kos untuk pendidikan khas (xv) Kos untuk kelas khas untuk pembelajaran	Ditolak	152. Apa yang dihujahkan oleh peguam Plaintif bagi keempat-empat tuntutan ini adalah mengenai dengan pembelajaran melalui computer dan perkara (ix), (xv) dan (xvii) tidak dihujahkan.

(xvi) Kos untuk komputer berteknologi tinggi untuk membantu pembelajaran (xvii) Kos untuk alat-alat moden untuk bantuan pembelajaran.		157. Daripada keterangan SP5 sendiri, Mahkamah dapati SP5 tidak dapat pastikan sama ada Plaintif Pertama boleh menggunakan program melalui komputer ini. Dengan ketidakpastian ini, maka sekiranya awad yang diberikan adalah berbentuk spekulatif. Dengan itu, tuntutan Plaintif-Plaintif untuk perkara (ix), (xv) dan (xvii) tidak dibuktikan. 158. Dengan itu, tuntutan Plaintif untuk perkara (ix), (xv), (xvi) dan (xvii) tidak diluluskan.
(x) Kos untuk kerusi roda dan gantian setiap tiga tahun.	Telah dipertimbangkan dalam tuntutan Plaintif dalam perkara (iii).	159. Bagi tuntutan ini, Mahkamah telah pun mengambilkira dalam tuntutan Plaintif dalam perkara (iii). Jadi, keputusan Mahkamah adalah pada perkara (iii) dimana tuntutan untuk kos alat bantuan sokongan dan gantian setiap tiga tahun telah pun diputuskan termasuk tuntutan untuk kos kerusi roda.
(xi) Suntikan botox	Ditolak	163. Saya dapati dari keterangan yang dikemukakan, tidak dibuktikan yang rawatan dengan Botox ini ditunjukkan secara klinikal ianya perlu untuk Plaintif Pertama. lanya akan menjadi satu faktor yang spekulatif untuk Mahkamah mengawadkan rawatan Botox ini memandangkan ianya tidak dibuktikan bersesuaian untuk Plaintif Pertama secara klinikal. Dengan itu, Mahkamah menolak tuntutan Plaintif bagi perkara (xi) ini untuk suntikan botox.
(xii) Kos untuk pelancongan setiap tahun dan sekurang-kurangnya ditemani seorang penjaga	Ditolak	164. Bagi tuntutan ini pihak Plaintif menuntut sebanyak RM180,000.00 untuk keluarga Plaintif Pertama membawa beliau untuk melancong sebanyak dua kali setahun sehingga 30 tahun setiap satu tahun.

		166. Saya berpendapat bahawa untuk pergi melancong atau tidak adalah atas pilihan tiap-tiap keluarga masing-masing. Sekiranya mereka melancong dengan keluarga maka ianya termasuk dengan anak-anak bersama dan ini tidak akan mengambil kira sama ada kanak-kanak itu normal atau anak istimewa. Pergi melancong/bercuti ini adalah satu perkara biasa bagi masyarat di Malaysia dan ini pastinya akan melibatkan perbelanjaan/kos untuk ditanggung oleh keluarga walaupun di dalam kes ini, kecuaian adalah di pihak Defendan. Dengan itu, tuntutan di perkara (xii) ini ditolak oleh Mahkamah.
(xiii) Kehilangan pendapatan Plaintif Kedua dan Ketiga		167. Pihak Plaintif menuntut sebanyak RM180,000.00 untuk kehilangan pendapatan Plaintif Kedua dan Ketiga dimasa hadapan. 170. Saya dapati kehilangan pendapatan SP1 dan SP2 ini adalah untuk kehilangan masa hadapan. Waiau bagaimanapun, Plaintif Pertama telah diberikan atau diawadkan untuk seorang penjaga Plaintif Pertama, maka dengan itu, penjaga Plaintif Pertama akan mengambil alih kerja-kerja SP1 dan SP2 semasa mereka bekerja, jadi sewajarnya SP1 dan SP2 tidak akan alami apa-apa kerugian untuk kehilangan pendapatan mereka kelak. 171. Dengan itu, tuntutan Plaintif bagi perkara (xiii) ditolak oleh Mahkamah.
(xiv) Kos mendapat repot perubatan	Ditolak	172. Bagi tuntutan kos untuk mendapatkan repot perubatan untuk ganti rugi am inii, saya dapati tidak terdapat apa-apa hujahan diberikan oleh peguam Plaintif. 174. Dengan itu, tuntutan bagi para (xiv) ini ditolak oleh Mahkamah.

(xviii) Kos untuk kelas menyelam dan berenang	Dibenarkan sebanyak RM126,720.00	177. Kos anggaran untuk perkhidmatan ini telah pun dibuktikan ke Mahkamah (Ikatan E muka surat 743) dengan resit berjumlah RM88.00 untuk sekali lawatan. 178. Dengan itu, Mahkamah meluluskan perkara (xviii) ini seperti yang dituntut sebanyak RM126,720.00 (RM88.00 x 4 kali sebulan bagi 30 tahun).
(xix) Kos untuk kelas menunggang kuda	Ditolak	180. Saya dapati Plaintif Pertama ini terlibat dengan berbagai-bagai terapi seperti yang disarankan seperti terapi berenang dan menyelam, speech therapy, fisioterapi yang mana akan begitu mengikat Plaintif Pertama dengan masa yang dipenuhi dengan terapi. Jadi, saya berpendapat adalah tidak bersesuaian untuk menambahkan lagi beban kepada Plaintif Pertama dengan menghadiri terapi menunggng kuda. Plaintif Pertama boleh memberi tumpuan kepada terapi-terapi yang dibenarkan untuk beliau. 181. Sekiranya Mahkamah mengawadkan untuk Plaintif Pertama jalani terapi ini, saya berpendapat akan berlaku pembaziran dan berlebihan kepada kos yang akan diawadkan kerana Plaintif Pertama nanti tidak mungkin dapat menjalani terapi ini memandangkan beliau telah pun dipenuhi dengan terapi-terapi yang lain. 182. Dengan Mahkamah meluluskan terapi di perkara (xviii), maka terapi menunggang kuda seperti yang dipohon dalam perkara (xix) ditolak oleh Mahkamah.
(xx) Stem cells	Dibenarkan sebanyak RM50,000.00	186. Saya dapati tanpa adanya sangkalan daripada Defendan maka tuntutan untuk stem cell ini harus dibenarkan kepada Plaintif.

		187. Pakar Plaintif telah mengesyorkan sejumlah RM50,000.00 untuk stem cell ini. Dengan tiadanya sangkalan daripada Defendan tentang ini, maka Mahkamah ini meluluskan sebanyak RM50,000.00 untuk perkara (xx) ini.
(xxi) Respite care	Ditolak	189. Peguam Plaintif selanjutnya menghujahkan bahawa pakar Defendan mengakui keperluan ini bagi pihak penjaga termasuk kedua-dua ibu bapa Plaintif Pertama, dengan itu Plaintif memohon sebanyak RM100,000.00. 190. Manakala peguam Defendan menghujahkan bahawa awad untuk respite care ini tidak seharusnya diluluskan oleh Mahkamah. Memandangkan Mahkamah membenarkan kos untuk penjaga maka beban untuk SP1 dan SP2 menjaga Plaintif Pertama adalah berkurangan. 191. Peguam Defendan merujuk kepada kes Inas Faiqah (supra) dimana Mahkamah Persekutuan menyetujui dengan keputusan Mahkamah Tinggi yang respite care tidak dibenarkan kerana biasanya kanak-kanak akan ditinggalkan dengan keluarga terdekat dan lagipun Mahkamah telah awadkan kos untuk penjaga menjaga Plaintif Pertama. 192. Saya bersetuju dengan hujah dari peguam Defendan ini dan menolak tuntutan Plaintif bagi perkara (xxi) ini.
(xxii) Scolisis	Dibenarkan sebanyak RM80,000.00	193. Berkenaan dengan scolisis ini, keterangan SP7 menyatakan yang Plaintif Pertama sememangnya terdapat keadaan mild scolisis.

		194. Manakala pakar Defendan, S01 menyatakan dengan Plaintif Pertama mempunyai leher yang sangat lemah dan kepala yang tercondong ke hadapan dan keadaan ini Plaintif mempunyai risiko untuk mendapat scolisis di masa hadapan. Dengan keterangan dari kedua-dua pakar Plaintif dan Defendan ini adalah wajar untuk awad bagi perkara (xxii) ini dibenarkan. 195. Plaintif memohon ganti rugi sebanyak RM100,000.00 tanpa ada apa-apa otoriti menyokongnya. 196. Bagi perkara (xxii), Mahkamah awadkan kepada Plaintif Pertama sebanyak RM80,000.00 yang mana Mahkamah berpendapat adalah wajar dan munasabah.
(xxiii) Pampers	Dibenarkan sebanyak RM40,538.00	197. Bagi tuntutan ini, kedua-dua pihak bersetuju bahawa Plaintif Pertama memerlukan diapers. 198. Maka dengan itu, Mahkamah meluluskan seperti berikut iaitu dari umur Plaintif empat tahun sehingga 38 tahun. Plaintif membelanjakan sebanyak RM88.90 sebulan untuk diapers bagi kegunaan Plaintif Pertama. Jumlah diluluskan adalah RM88.90 sebulan x 12 x 38 = RM40,538.00.
(xxiv) Kesakitan dan penderitaan dan kehilangan amenity	Dibenarkan sebanyak RM400,000.00	201. Mahkamah ini dapati bahawa Plaintif Pertama didiagnoskan sebagai spastic quadriplegic cerebral palsy with physical impairments of Groos Motor Function Classification System (GMFCS) Level 5 with profound global development. 203. Jadi, dengan keadaan begini, saya berpendapat amaun sebanyak RM400,000.00 adalah wajar dan munasabah untuk kesakitan dan penderitaan dan kehilangan ameniti yang dialami oleh Plaintif Pertama. Maka dengan itu, bagi tuntutan di perkara (xxiv) diluluskan sebanyak RM400,000.00.

Ganti rugi Lain Yang Dituntut

204. Selanjutnya, di dalam hujah Plaintif, Mahkamah dapati yang pihak Plaintif ada menghujahkan tentang aggravated damages (ganti rugi teruk). Waiau bagaimanapun, Plaintif tidak pernah memplidkan untuk aggravated damages ini.

205. Dengan itu, hujahan ini adalah tidak berasas dan ditolak oleh Mahkamah.

206. Pihak Plaintif ada menuntut untuk ganti rugi Tambahan sebanyak RM1,000,000.00 dan ganti rugi Teladan juga sebanyak RM1,000,000.00. Kedua-dua tuntutan ini tidak dihujahkan dan juga tidak dibuktikan jumlah masing-masing RM1 juta yang dipohon oleh Plaintif itu. Dengan itu, kedua-dua tuntutan ini ditolak oleh Mahkamah.

[11] Dissatisfied with the decision, the plaintiff filed this appeal.

THE APPEAL

[12] This appeal is premised on the following grounds as stated in the supplementary memorandum of appeal as follows:

GANTI RUGI KHAS

1. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi fakta dan undang-undang terpakai apabila tidak mengambil kira butir-butir ganti rugi khas (pra- bicara) yang diplidkan, pengakuan Defendan dan Saksi Defendan, keterangan saksi-saksi Plaintif serta Ekshibit yang ditanda.

GANTI RUGI AM — MASA HADAPAN

2. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi undang-undang dalam tidak mengambil kira fakta asas kes ialah kes kecuaian perubatan melibatkan kanak-kanak berumur 4 tahun yang mengalami kerencatan akal dan ganti rugi hanya boleh diawadkan sekali sahaja seumur hidup.

2A. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi undang-undang dalam penaksiran ganti rugi masa hadapan di mana ianya tidak mengikut 'trend' semasa dan ianya 'inordinately low' sehingga terkeluar langsung dari trend kes-kes serupa yang lain di Mahkamah Malaysia.

2B. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi penilaian fakta kerana bersandar kepada kes yang diputuskan melebihi 10 tahun dahulu untuk membuat penaksiran keperluaan masa hadapan Plaintif untuk lebih 30 tahun ke hadapan.

2C. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi fakta dan undang-undang dalam membuat penaksiran ganti rugi masa hadapan yang terlalu rendah kerana tidak mengikut prinsip undang-undang secara khususnya tidak mengambil kira secara menyeluruh dan/ atau langsung kepada pliding, keterangan relevan, ekshibit serta hujahan.

2D. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi undang-undang dan fakta kerana telah menyalah tafsir fakta atau membuat anggapan yang tidak betul berkenaan fakta dan undang-undang. ('Erroneous assumption of law and fact')

GANTI RUGI TAMBAHAN

3. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi undang-undang terpakai apabila tidak mengambil kira langsung dan/ atau membuat tafsiran yang kurang tepat berkenaan perkataan 'aggravated damages' iaitu ganti rugi tambahan yang diplid, dibukti dan dihujah.

PENGIRAAN FAEDAH

4. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari undang-undang apabila memberi awad pengiraan faedah bagi ganti rugi khas dari tarikh penghakiman.

4. A Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari undang-undang apabila memberi awad pengiraan faedah 5% sahaja bagi ganti rugi am yang tidak mengikut trend dikes-kes serupa yang lain.

4. B Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari undang-undang apabila memberi awad pengiraan faedah bagi ganti rugi am dari tarikh penghakiman.

4. B Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari undang-undang apabila gagal memberi awad pengiraan faedah bagi jumlah penghakiman pada kadar statutori dari tarikh penghakiman sehingga tarikh pembayaran.

AKTA KETERANGAN

5. Yang Arif Hakim telah terkhilaf apabila gagal membuat penilaian sepenuhnya dan/ atau mengambil kira keterangan lisan yang disokong dengan keterangan dokumen yang kesemuanya ditanda sebagai Ekshibit.

5A. Yang Arif Hakim telah terkhilaf apabila mengambil kira fakta yang tidak dicabar oleh Defendan dalam menghitung ganti rugi bagi Perayu.

5B. Yang Arif Hakim telah terkhilaf apabila tidak mendapati bahawa setelah Plaintif mengemukakan keterangan ke Mahkamah, Defendan gagal untuk menangani atau mendiscaj 'evidential burden' untuk membangkitkan sebaliknya berkenaan keterangan-keterangan tersebut.

5C. Yang Arif Hakim telah terkhilaf apabila mengambil kira 'evidence from the Bar' di mana tidak ada keterangan lisan dan/atau dokumen yang menyangkal keterangan Plaintif atau mengutarakan yang sebaliknya.

5D. Yang Arif Hakim telah terkhilaf apabila tidak mengambil kira 'admission' oleh saksi pihak Defendan.

KOS

6. Yang Arif Hakim telah terkhilaf dari segi undang-undang kerana tidak mengikut 'trend' semasa serta tidak membuat penilaian dan pendapatan fakta berkenaan kos belanja hangus yang dialami oleh Plaintif dalam mengawadkan kos.

6A. Kos yang diawadkan adalah rendah dan tidak mengikut trend semasa bagi kes-kes lain yang serupa dengan kes Plaintif.

SUBMISSIONS

[13] *The plaintiff* submitted as follows:

(a) the High Court's decision should be reviewed on the grounds there is an error in disregarding oral evidence comprehensive on the plaintiff and defendant's expert report as well as the documents which is marked as an exhibit;

(b) it is a trite law that an appellate intervention is required in respect to the assessment of damages in the event the quantum awarded is not in accordance to the discernable trends and the law and in the event of any misinterpretation of the facts;

(c) the learned HCJ erred in interpreting the word 'aggravated damages';

(d) additional damages have now begun to be awarded in cases of medical negligence when the respondent's actions were detrimental to the condition a 'victim of tort';

(e) the learned HCJ erred in deciding on the multiplier when no assessment of the evidence of the plaintiff's expert was made and only relying on the defendant's expert even though the defendant's expert himself admits that that the difference of opinion between him and the plaintiff's expert is only on one factor;

(f) the rejection of the learned HCJ on the treatment at the private sector on the ground that such treatment is luxury is not practical in the facts of the case. It will result in a loss of money to the plaintiffs;

(g) the learned HCJ erred in awarding the interests. The interest on special damages must be calculated from the date of the incident. The interests on judgment sum must also be calculated at the statutory rate from the date judgment;

(h) the learned HCJ erred in assessing the special damages by not taking into account the relevant evidence brought before the court; and

(i) the learned HCJ erred in assessing costs.

[14] *The defendant* submitted as follows:

(a) it is the trite law that any claims for special damages must be proved by the plaintiff. Special damages also must be pleaded and particularised and must be proved by either oral or documentary evidence. It was further submitted that is the actual loss suffered by the plaintiff vis actual expenses incurred by plaintiff;

(b) the plaintiff has a duty to mitigate the losses. The principle of only 1/3 of the cost of private treatment claimed is still applies in assessing special damages;

(c) the burden of proof with regard to future damages is based on the balance of probabilities by taking into account the possibility of the occurrence of a fact in the future. Proof of the probability of the occurrence of a fact must be based on cogent evidence supported by expert views in a field when it involves one special field;

(d) plaintiff's claim for aggravated damages was dismissed by the High Court on the ground that it was not pleaded. It was submitted by the defendant in this appeal that the parties are bound by the pleadings. The plaintiff should specifically plead their claims in their pleadings.

(e) the court has the discretion to grant the amount of interests on the judgment sum pursuant to s 11 of the Civil Law Acts 1956. It was further submitted that based on the O 42 r 12 of the Rules of Courts 2012, the applicable interest rates shall be as determined by the Chief Justice ie at the time now 5%pa;

(f) on the evidences tendered by the plaintiffs, it was argued by the defendant that the nature of the attachment of the Part B Document is only agreed as to the existence only but its content is disputed; and

(g) on the costs awarded by the High Court, the defendant submitted that admission as to the liability had safe the times. The costs of RM80,000 for getting up is reasonable.

OUR DECISION

[15] It is perhaps instructive at this juncture for us to be appraised of the principle on assessing damages as stated in *Inas Faiqah bt Mohd Helmi (an infant suing through her father and next friend, Mohd Helmi bin Abdul Aziz) v Kerajaan Malaysia & Ors* [2016] 2 MLJ 1; [2016] 2 CLJ 885 where the court states as follows: 'It is trite that damages serve as compensation, not a reward less still punishment. In assessing damages, the courts should not be motivated by sympathy and award fair compensation based on cogent evidence. The court could not descend into a domain of speculation. The evaluation of evidence which form the basis of any risk of your damage, must still be undertaken. The trial judge could only evaluate such evidence based on the recognised balance of probability standard'. The learned HCJ had in her judgment made reference to the above principle.

[16] Before us, the learned counsel for the plaintiff submitted that the award made by the learned HCJ should be reviewed and adjusted in line with the present trend of awards.

[17] It was submitted by the plaintiff that in so far as the multiplier for the life expectancy the plaintiff's expert witness, Dr Lydia Abdul Latiff (SP7) a Consultant Rehabilitation Physician at the Regent Rehabilitation Hospital testified and stated in her report (P8) that the plaintiff life expectancy would be about 53 years and can be further improved if she undergoes intensive neuro-developmental therapy to improve on her motor function.

[18] The defendant's expert witness, Dr Mohd Izmi bin Ahmad @ Ibrahim (SD8) a specialist in General Rehabilitation, Department of Rehabilitation Medicine, Hospital Penang stated in his report annexed to his witness statement that the plaintiff on surviving to age 15, additional years of survival for the same gross motor and feeding ability is an additional 23 years. Hence it is probable that the plaintiff could survive to age 38 years.

[19] The learned counsel further submitted that considering the 15 years difference between the two views of the experts, it would be reasonable for the learned HCJ to accept 45 years as a life expectancy ie 'median difference between the two experts'.

[20] The learned HCJ acknowledged the difficuity in trying to find a formula on multiplier of life expectancy based on the chances of survival of patient in cases of Spastic Quadriplegic Cerebral Palsy.

[21] The learned HCJ made reference to *Inas Faiqah* a case of quadriplegic spastic cerebral palsy but the issue of multiplier with regard to life expectancy of the appellant was not specifically an issue discussed. The Federal Court did not discuss on what was the multiplier with regard to life expectancy. The plank of the judgment was on awards to the appellant's claim for future damage under the items such as medical care and hospital treatment, costs of carers, cost of care by parents and family members, cost of training and education of care giver, cost of purchase, maintenance and modification of a disabled friendly vehicle, cost of special clothes, diapers, wipers and creams, damages for pain and suffering arising from future surgery. Cost of special food and nutrition, cost of accommodation and living expenses after the appellant attained the age of 18 years and cost of respite care and holidays that the reference to multiplier was considered.

[22] It seems that in determining the issue relating to how the multiplier was derived from the anticipated — life expectancy of the plaintiff in the condition she was presently in, both experts for the plaintiff and the defendant are on divergence of views.

[23] In *Rohgetana a/p Mayathevan (an infant suing through his father and litigation representative, Mayathevan a/l Mayandi) v Dr Navin Kumar & Ors and*

other appeals [2017] 4 MLJ 102; [2017] 3 CLJ 511, the court held that the proper calculations to derive the multiplier should be life expectancy (50) less the plaintiff's age at the commencement of the trial (7) and less contingencies and lump sum in advance (30% or 12.9). Thus the proper multiplier that ought to be applied was 39 years (50-7-12.9 =30.1).

[24] In the instant appeal, the learned HCJ in the judgment by reference to *Faiqah* and *Nurul Husna Muhammad Hafiz & Anor v Kerajaan Malaysia & Ors* [2014] MLJU 1922; [2015] 1 CLJ 825 have adopted the following formula namely:

38 years old (life expectancy) – 4 (the current age) = 38

Less 1/3 contigency 34/3 = 11.3

34 – 11 = 23 years

Hence the multiplier for future loss is 23.

[25] We considered Dr Lydia Abdul Latiff's (SP7) report exh P8 at p 6 thereof under topic 'Life Expectancy and Survival Prospect' of the plaintiff where she stated, inter alia, 'The estimation for her survival and life expectancy based on Brooks Literature (Table II and III) NFA (Child N) is 4 years old, GMFCS V, fed orally by others, able to lift head in prone and unable to roll. Her probability of survival to age 30 using Adjusted 2010 is 48-55% if she lives to age 15, she would have 23 additional years. If she lives till age of 30, of which she has almost 50% of surviving, she will have additional 23 years. It she lives beyond the age of 30years then her life expectancy would be until the age of 53 years. *Hence based on the reference above, it is reasonable to suggest that her life estimation based on her current condition is 53 years old*'.

[26] We are of the further view, considering view of SP7 that the plaintiff could survive till the age of 30 her life expectancy would be at 53 years and taking into account the guideline as enunciated in the authorities considered, an additional two years of purchase (multiplier) to 25 years is a fair multiplier in the circumstances of the case. This is especially so once she attained the age of 30 years the plaintiff could not be expected to come to court to file an application to amend the life expectancy from 38 years to 53 years.

Claim for special damages

[27] The learned HCJ had in her judgment, had also, a number of times disallowed the plaintiff as regards certain items under special damages. The learned HCJ had considered the evidence and gave reasons for her findings in relation to those claims. We found nothing in the judgment to suggest that the learned HCJ had adopted a different approach with regard to the standand of

proof to be applied in the claim for special damages or had come to a wholly erroneous award on those damages.

[28] There is a plethora authorities on the need to plead special damages in the pleading and to prove them. The general principle is that the plaintiff must be prepared to prove the special damages unless it has been agreed. It is not enough for the plaintiff to write down the particulars and leave them for the court to decide. It is for him to prove them (see *Sum Kum v Devaki Nair & Anor* [1964] 1 MLJ 74 at p 75 and *Khoo See Moi v Tay Teik Chang* [1970] 2 MLJ 249 at p 250).

[29] The learned HCJ had considered the plaintiff's claim as pleaded in para 4(i) until (xxii) and under the principle of strict proof.

Transport cost for follow-up treatement (item i)

[30] The learned HCJ had rejected the plaintiff's claim on cost incurred in the follow-up hospital treatment of RM15,000. The learned HCJ opined that from the evidence adduced in court, the plaintiff failed to tender the actual receipts for the transport cost of RM15,000. The evidence adduced too did not show that the first plaintiff had follow-up treatment at the hospital on the dates mentioned.

Part of the oral evidence on this aspect could be briefly gleaned from the testimony of SP1 (third plaintiff) in the notes of proceedings with regard to the receipts shown to the witness which is reproduce herewith for ease of reference:

> S. 4. Untuk siapa?
>
> J. 4. Pengangkutan ini untuk Farzan pergi balik sekolah dia. Dari pagi,dari rumah sampai sekolah. Lepas itu, dia balik sekolah pukul 12 tengahari, dia bawa ke rumah nenek dia pula.

It clearly showed that the receipts tendered in court were not meant for transportation cost for hospital treatment but for transportation cost of going to and fro to school. Rightly, it had to be rejected.

Cost for hiring domestic helper (item v)

[31] With regard to this item, the plaintiff claimed the cost of RM10,000. The learned HCJ found that there was no evidence when SP4 had taken care of the plaintiff. It was held by the learned HCJ that the court could not be speculative on the amount to be paid to SP4. The plaintiff had to strictly proved. The learned HCJ further agreed with the learned counsel for the defendant that SP1 and SP2 being parents of the plaintiff who were working,

the plaintiff had to be put under the care of someone. For the aforesaid reasons, the court rejected the claim for dosmestic helper. We are of the view that the evidence relating to the caring of the plaintiff was only by way of oral testimonies of SP1, SP3 and SP4. All of them admitted being paid but sadly to say there was no documentary evidence to prove this fact. The amount allegedly being paid was rather arbitrarily paid with no fix amount. In fact at one stage during cross-examination SP1 said 'tidak ada pengasuh yang menjaga Plaintif Pertama dengan RM400 sebulan itu. RM400 sebulan itu adalah pertanyaan dari seseorang yang meminta jumalh RM400 untuk menjaga Plaintif Pertama'. The learned HCJ had made this finding in her judgment when disallowing the claim under this item.

[32] We agree with the finding and observation of the learned HCJ in rejecting the plaintiff's claim for domestic helper as not proven and we affirmed the said decision.

Cost of support equipments (item vi)

[33] The learned HCJ rejected the plaintiff's claim of RM5000 because the receipts tendered contained item such as food, milk which were not supporting documents.

[34] We agree with the finding and observation of the learned HCJ in rejecting the plaintiff as the receipts tendered referred to something else which were not support equipments. We endorsed the said finding of the learned HCJ.

Cost of purchasing a special bed (item vii)

[35] The learned HCJ rejected the plaintiff's claim of RM2,500 for the purchase of a special bed because the two receipts shown to court was not for the purchase of the special bed as pleaded but was for the purchase of a swing.

[36] We agree with the finding and observation of the learned HCJ in rejecting the plaintiff as the receipts tendered referred to something else ie swing. We affirmed the finding of the said learned HCJ.

Cost of renovating the said house (item vii)

[37] The learned HCJ rejected the plaintiff's claimed for the renovation cost as it was not canvassed before the court.

Cost of renovating the vehicle (item ix)

[38] The learned HCJ rejected the claim for this item of RM3,000 because it was not canvassed before the High Court hence we affirmed the finding of learned HCJ.

Cost of special needs for the plaintiff: of RM5,000 (item xiii); wheelchair of RM2,000 (item xiv); and botox injection of RM500 (item xv)

[39] The learned HCJ rejected the said claims because the plaintiff failed to submit on these claims and as such it was deemed to have been abandoned. Hence we affirmed the said decision of the learned HCJ.

Loss of earnings of the third plaintiff for three years amounting to RM48,000 (item xvii)

[40] The learned HCJ held that the plaintif's claim for loss of earnings at the rate of RM1,000 per month for three years was not proven. We affirmed the decision of the learned HCJ.

Cost of computer class (item xix); and horse riding lessons (item xxi)

[41] The learned HCJ rejected this claim for computer class of RM1,500 as well as the horse riding lessons of RM500 because both items were not proven. Hence we affirmed the said decision of the learned HCJ.

Cost of purchasing diving equipments of RM150 (item xx)

[42] The learned HCJ rejected the claim on this item because there was no evidence relating to the purchase of the swimming. The testimony of SP1 related to fees for swimming and not for the purchase of swimming equipment. We affirmed the said decision of the learned HCJ.

Cost of buying nutritious food of RM2,500 (item xxii)

[43] The learned HCJ rejected the plaintiff's claim because there was no opinion by the doctor that the nutritious food such as cereal, nestum, porridge are just basic food and do not form as additional food. We affirmend the decision of the learned HCJ.

Cost of purchase of pampers of RM5,000 (item xxiii)

[44] The learned HCJ rejected the claim by the plaintiff for the cost of purchasing pampers as it was not proven that the first plaintiff was required to wear pampers. Hence we affirmed the decision of the learned HCJ.

A CLAIM FOR GENERAL DAMAGES

[45] The items claim under general damages is stipulated in para 49 of the statement of claim namely items (i) to (xxii) respectively.

B

[46] At the risk of repetition, we find that the learned HCJ had in her judgment under general damages, had also, a number of times disallowed certain items under general damages. Similarly, the learned HCJ had also considered the evidence and gave reasons for her findings in relation to those claims. We again found nothing in the judgment to suggest that the learned C HCJ had adopted a different approach with regard to the standand of proof to be applied in the claim for general damages or had come to a wholly erroneous award on those damages. We therefore affirmed the said decision pertaining to claim of general damages.

D

[47] We find necessary to discuss why the claim for aggravated damages was rejected by the learned HCJ. In the statement of claim (SOC) the learned HCJ found that the claim for aggravated was not pleaded. In para 55 SOC, what was pleaded is as follows:

E

> 55(v) ganti rugi Tambahan dalam RM1,000,000.00

[48] We are of the view that there is no such terminology known as 'ganti rugi tambahan' in a claim for aggravated damages. Learned counsel for the plaintiff submitted that the word 'Ganti rugi Tambahan' which in her view F referred to 'aggravated damages'.

[49] We are not persuaded with the argument of the learned counsel that the word 'Ganti rugi Tambahan' refers to 'aggravated damages'. No legal basis and authority is shown to the Panel that the word 'Ganti rugi Tambahan' in the G Malay language is Aggravated Damages in English language. Hence we find that the rejection of the claim under 'Ganti rugi Tambahan' by the learned HCJ was not plainly wrong. We therefore affirmed the decision of the learned HCJ on this claim.

H

[50] On the issue of interest, we ordered that interest at 4%pa is allowed from date of filing to the date of judgment and thereafter interest at the rate of 5% till full realisation.

I **[51]** Cost of RM80,000 as awarded by the learned HCJ was based on her discretion and hence it is not appeable.

[52] *In conclusion*, for the reasons as stated above, we unanimously allowed the appeal by the plaintiffs in part by increasing the multiplier of life

expectancy from 23 years to 25 years. The claim for aggravated damages is disallowed as it was not pleaded by virtue of the fact that in the SOC it was pleaded as 'Ganti rugi Tambahan'. That interest at 4%pa is allowed from date of filing to the date of judgment and thereafter interest at the rate of 5% till full realisation. As regard the cost awarded by the learned HCJ of RM80000, it is a matter of discretion which is not appealable and we see no reason to disturb it. Finally, we award cost in this appeal of RM10,000 to the plaintiff subject to 4% allocator.

Appeal allowed in part with costs of RM10,000 subject to 4% allocator.

Reported by Dzulqarnain bin Ab Fatar